

TOESPRAAK VREDESWAKE KLEINE BROGEL – 3 APRIL 2010

2010 wordt een cruciaal jaar voor iedereen die ijvert voor een kernwapenvrije wereld. Het vraagstuk van de kernwapens kan een gunstige wending kennen tijdens de twee herzieningsconferenties in de loop van dit jaar. Volgende maand mei wordt in New York het Non-Proliferatieverdrag herbekeken. Daarnaast wordt dit jaar ook het strategisch concept van de NAVO, waarin kernwapens tot nog toe een belangrijke plaats innemen, herzien door de lidstaten van de verdragsalliantie. De besluiten genomen op beide conferenties zullen van groot belang zijn voor de aanwezigheid van nucleaire wapens in de wereld en in Europa in het bijzonder.

Aan de vooravond van deze belangrijke herzieningen lijkt de tijd meer dan ooit rijp om over te gaan tot belangrijke stappen richting nucleaire ontwapening. De Amerikaanse president Obama en zijn administratie zetten in 2009 nucleaire ontwapening prominent op de internationale politieke agenda als beleids optie. De demarche van de Amerikaanse president kreeg veel bijval. “Elder statesmen” van overal in Europa zoals Ruud Lubbers, Max van der Stoep, Douglas Hurd, David Owen, Richard von Weizsäcker, Helmut Schmidt en onze eigen ex-ministers Willy Claes, Jean-Luc Dehaene, Louis Michel en Guy Verhofstadt riepen recent op tot nieuwe stappen in de nucleaire ontwapening. De Duitse regering verbond zich bovendien in haar regeerakkoord om binnen de NAVO te pleiten voor een terugtrekking van de in Europa gestationeerde tactische kernwapens.

Het lijkt er op dat de verbale engagementen van de Amerikaanse president nu ook waargemaakt worden. De VS en Rusland sloten vorige week een akkoord om het aantal kernkoppen en dragers met 30 % te verminderen. De VS en Rusland zouden over zeven jaar nog 1550 kernkoppen mogen bezitten. Dit is een stap in de goede richting. Maar de weg naar een kernwapenvrije wereld is nog lang. De tijden zijn veranderd. De wereld vandaag is niet meer de bipolaire wereld ten tijde van de Koude Oorlog, waarin kernwapens gelegitimeerd werden als sluitstuk van de defensiestrategie. We kijken vandaag aan tegen nieuwe uitdagingen, die een nieuwe aanpak vragen. Het Non-Proliferatieverdrag, dat de verspreiding van kernwapens moest vermijden, heeft veertig jaren lang binnen bepaalde grenzen gewerkt, maar het verdrag is vandaag niet meer bij machte om een antwoord te bieden op de hedendaagse uitdagingen. Nieuwe stappen richting reële ontwapening zijn meer dan ooit een noodzaak.

Pax Christi vraagt daarom samen met de andere vredesbewegingen aan de Belgische regering om, als lid van een militaire alliantie wiens militaire strategie deels steunt op deze wapens, het voortouw te nemen in een ambitieus maar realistisch politiek streven naar een andere aanpak van de problematiek van de kernwapens.

De eerstvolgende haalbare stap moet de verwijdering van de Amerikaanse tactische kernwapens uit West-Europa worden. Onze regering kan en moet een belangrijke rol spelen in dit proces. Het is om deze oproep kracht bij te zetten, dat wij hier vandaag, op deze symbolische plaats zijn samengekomen.

Vredeswake Pax Christi in samenwerking met Vredesactie

Kleine Brogel 3 april 2010

Pax Christi Italiëlei 98a 2000 Antwerpen

www.paxchristi.be

ENKELE POËTISCHE REFLECTIES

Zal ik
De halmen zien
En binden ooit
De volle schoven...
Niets is
Boven
Maar alles gewortelde aarde
Bodemkracht
...in zacht geschrei
Sprakeloze handen
Verkrampde voeten
Onzichtbare verte
Verte in mij

Lieve Gelders

Waardoor is deze eeuw slechter dan de vorige?
Is het misschien omdat zij in een roes van droefheid
En angst de zwartste zweer heeft aangeraakt,
Die zij echter niet genezen kon?

In het westen schijnt nog de aardse zon
En daken van de steden glanzen in haar stralen.
Hier echter merkt de witte dood de huizen met kruisen
En wenkt de kraaien, en de kraaien vliegen aan.

Anna Achmaeova